SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1858. Zondag 7 Maart № 10.

PARAMARIBO, 5 MAART 1858.

Naar wij van eene wel onderrigte zijde vernemen is op gisteren morgen omstreeks 9 uren eene zware brand uitgebarsten op de pl. *La Rencontre*, waarbij ongeveer 13 negerhuizen in de assche zijn gelegd. Tijdens deze ramp bevonden sich de Directeur en de slavenmagt in de gronden, en is de oorzaak hiervan nog onbekend. De bijzonderheden van dit ongeval zijn bij het ter perse leggen dezes alhier nog niet ter kennis gekomen.

Britsch Guyana.

GOUD ONTDEKKING.

VERSLAG *eener expeditie tot opsporing van een weg door de Waini, Barima en Cuyuni rivieren naar de goudvelden van Carutal en van daar door Uppata naar de Orinocco rivier.*

(*Vervolg van No. 7.*)

Zijne tabak was juist ingezameld, en scheen van goede kwaliteit te zijn; zij moet zeer gevraagd wezen want zoo wel de mannen, vrouwen als kinderen in Venezuela zijn erge rookers. Hij schatte zijn vee dooreen op 10 „pesos" of 8 dollars per stuk, en deze prijs sluit de boerderij met al hare toebehooren in zich.

Het landbezit in dit gedeelte van Venezuela is geheel vrij; men kan zich tot het bekomen van onbezette landerijen bij het bestuur wenden en zoodra dit gemeten is, een vergunning tot bezetting verkrijgen tegen betaling van eene kleine som jaarlijks aan het gouvernement; alsdan gaat men er toe over, om er vee op te brengen of dezelve te bebouwen; en met uitzondering van het geval eener revolutie, wordt hij zelden op eenigerlei wijze gestoord.

Den 22 October bereikten wij de stad Upata, welke het bedrijvigste aanzien heeft van al de plaatsen, die wij op onze route zagen. Zij bestaat uit een twaalftal straten met een verdiepinge huizen, doch heeft een zeker voorkomen van welvaart om zich, hoofdzakelijk voortspruitende uit den handel, met de diggings die er is ontstaan, daar het vervoer van alle goederen en koopwaren voor Tupuquen door Upata geschiedt.

Hier kwamen wij voor de eerste maal in aanraking met de plaatselijke autoriteiten; een ambtenaar der municipaliteit verlangde onze papieren te zien en ofschoon wij hem beduidden dat alles rigtig was, scheen hij kwalijk bevredigd te zijn. Er waren in de daad de zonderlingste verhalen aangaande onze voornemens verspreid. Er liep het gerucht dat het Engelsche Gouvernement de Provincie zoude bemagtigen en iederen Venezuelaan verdrijven. Het behaagde zijne Excellentie Marmel aan deze fabelen gehoor te geven en tot de Upata-militie die bij deze gelegenheid werd opgeroepen, een adres te rigten, waarbij in de meest vaderlandlievende bewoordingen de noodzakelijkheid tot bescherming hunner woningen en huisgezinnen werd aangetoond. Deze magt, is van geen zeer geduchten aard; eenige onderwetsche geweren maakten al de voorradige vuurwapenen uit en van deze gingen slechts vijf à zes af, toen een *feu de joie* bevolen werd. Het scheen dat de Gouverneur zoo te Upata als te Las Tablas orders gelaten had, dat men ons naar Bolivar zoude doen vertrekken om ons bij de autoriteiten aan te melden, doch daar hij tevens gelast had om geen geweld te gebruiken, weigerden wij het verzoek, te meer omdat de Gouverneur zelf op weg naar Tupuquen was.

Den 22 October verlieten wij Upata en ontboten met Senhor PEDRO MARIA NUNES, die met eene Creoolsche dame dezer Kolonie getrouwd is. In den voormiddag onderzochten wij onder de leiding van den Heer DREGER van Upata, een heuvel tegenover de woonplaats van Senhor NUNES, schijnbaar gevormd uit eene massa, gelijkende op zuiver ijzer. Het land tusschen Upata en Las Tablas is zeer bergachtig en boschrijk en de graslanderijen zijn meer beperkt. Wij kwamen echter onderscheidene veehoeven voorbij. Den derden dag, 25 October, bereikten wij Las Tablas, een dorp aan de Orinocco rivier, van ongeveer 40 à 50 modder huizen, gedeeltelijk met pannen en gedeeltelijk met pins gedekt. Wij werden zeer gastvrij ontvangen door den Heer BEHRENS, wiens huis de voornaamste handelsfirma der Provincie is. De afstand dien wij aflegden van Tupuquen naar Las Tablas, wordt door ons op 150 mijlen geschat. Er bestaat eene kortere route over Pastora.

Las Tablas is geen invoerhaven en ontleent zijne belangrijkheid hoofdzakelijk daaraan, dat zij de plaats is, van waar eene groote hoeveelheid vee verscheept wordt; en daar dezelve de naaste punt aan de Orinocco rivier is naar Upata, gaan alle koopwaren op weg naar die stad, door dezelve.

Wij vertrokken den 26 October in een gehuurd corjaal naar Barrancas en kwamen aldaar na 12 uren hard roeijen in een open vaartuig, aan. Wij bleven daar een dag (27e) doordien de Heer BURNETT ons beleefdelijk passage had aangeboden op de *Loyal*, een vee schip varende op Cajenne, naar Barima Punt, waar de *Pheasant* op ons wachtte. Barrancas ligt aan den linkeroever der Orinocco, en hier valt de rivier bijna 40 voet af, tusschen de maanden Julij en December. De stad is omgeven van zwampen die in verbinding zijn met de rivier; deze waren aan het opdroogen en de inwoners leden veel aan de koorts. Daar er tot hiertoe niemand der Expeditie zelfs een dag ongesteld geweest was, moet men afleiden dat hier de zaden gestrooid werden van die koorts, welke in het geval van onzen betreurden collega Dr. BLAIR zoo noodlottig eindigde. Wij beiden en onze bedienden lagen met de koorts en leden veel gedurende een togt op de Orinocco van af Barrancas naar den mond der rivier Barima. Alleen Dr. BLAIR was tot dusverre ontkomen. In den morgen van den 31 October kwamen wij aan de *Pheasant* die bij de Barima punt lag en wij allen voelden de grootste vreugde weder op denzelven over te gaan. Hij was schoon en zeer gerieflijk voor een vaartuig van zijne grootte. Des avonds maakte wij gebruik van de eb om onder zeil te gaan, en den volgenden morgen, Zondag 1 November, waren wij bij de monding van de Waine. Omstreeks 10 uren werd Dr. BLAIR aangetast door wat hij beschouwde congestie der longen te zijn; hij deed zich eene aderlating, daarop echter stortte hij twee malen weder in, en bij elke gelegenheid heropende hij de ader; er volgde buitengewone afmatting, die aanhield tot onze aankomst te Georgetown te 4 u. 's nam. van 5 Nov. na eene afwezigheid van juist tien weken. De noodlottige afloop zijner ziekte op den 9e is nog te kort geleden en te treurig om hier eenige uitweiding te behoeven. Het zij ons echter veroorloofd hier aan te merken, dat onze overleden collega de ziel der Expeditie was; zijn fijn, helder verstand, zijn analyserende geest, stelden hem in staat vaardige en juiste gevolgtrekkingen te maken. Hij was getroffen door de groote natuurlijke hulpbronnen van de Boven Cuyuni, met hare schoone tafereelen en heerlijke luchtstreek, en ofschoon wij die rivier tien dagen lang opvoeren, was het landschap zoo af-

Een kijkje in eene Turksche huishouding.

Treedt men in het vertrek eener Turkin, zoo zal men dadelijk bespeuren, dat daar alles tot slapen uitmuntend goed is ingerigt. De eenigzins lage, maar groote vierkante kamer, heeft aan drie zijden een divan, die geen voet hoog boven den grond reikt, een elastieken en zachten, met karmozijn damast overtrokken zetel, waarop eene menigte met goud en zijde geborduurde kussens geworpen zijn. Als het koud is, bemerkt men een koperen kolenpan achter in 't vertrek, en een groot aantal meer of min rijke spreijen en dekens, keurige fijne servetten en eenige kleine tafels van rozenhout voltooijen het ameublement. De bewoonster van dit paradijs van den slaap behoeft slechts de kussens te schikken, de armen over elkaar te leggen, en de oogen te sluiten. De slaap komt, en de ziel der Turkin doolt vrij in het land der droomen rond. Een geheimzinnig schemerdonker valt door de met digt traliewerk voorziene vensters naar binnen, welk traliewerk niet alleen de nieuwsgierigheid van buiten, maar ook de nog nieuwsgieriger en zwaarder te bevredigen blikken van binnen in toom houden moet. De gelukkige vrouw slaapt; wat zou zij ook beters doen? Geene intrigue, geene politiek, geen comedie, concert of tentoonstelling, niets, dat hare opmerkzaamheid boeit of haar hart aantrekt. Eene Turkin zegt tot hare vriendin: „Kom morgen bij mij en slaap met mij," even als bij ons de eene dame tot de andere zegt: „Kom van avond en breng uw werk mee." Deze gewoonte van te slapen maakt zeer vet en heeft het nadeel van de haren vroegtijdig te doen uitvallen. Gewigtige en nieuwe ontdekking! De meeste Turkinnen dragen pruiken. Deze trotsche odalisken hebben valsche haren en valsche lokken, wier vlechten zich met den tulband en den geborduurden doek kruisen, dien zij over het hoofd dragen. Vaak prijkt deze elegante hoofdtooi met diamanten en smaragden, waarvan althans de helft valsch is.

De Turksche burgervrouw, de vrouw van den welgestelden koopman draagt in huis eene chemisette van zijden gaas, bezet met franjes van smalle linten, benevens een zeer wijden broek van bont katoen, die tot aan de enkels reikt. Hare voeten zijn onbedekt, doch bij haar staan kleine pantoffels met sierlijk stikwerk. Men zou niet denken, dat een vinger daar plaats in vond, doch zoodra de bezitster lust heeft, zal zij haar ganschen voet in de pantoffels brengen en zich daarin met alle gemak bewegen. 't Is overigens een waar genoegen op de elastieke, weeke, dikke tapijten te gaan, en de Oosterlinge weet te goed, wat aangenaam is, om te dikwijls haar pantoffel aan te trekken, dien zij minder voor een ding van noodzakelijkheid, dan voor een artikel van weelde houdt. Hij is minder een deel van de kleeding, dan eene soort van toegift, die de oogen trekt. Daarom spaart zij ook noch geld, noch edelgesteenten, noch borduursel, om den glans er van te verhoogen.

Wil de dame uitgaan, dan neemt zij haar tulband en sluijer, en een langen, fladderenden pelsrok van olijfkleur met gele laarsjes, die hare pantoffels bedekken, wat, gelijk men zich voorstellen kan, geenszins een sierlijk voetje geeft. Een nieuwe soort van schoeisel is aan de schoonen van Constantinopel dringend aan te bevelen. Deze pantoffels en laarsjes sloffen zwaar langs de straatsteenen voort en zouden nevens het luchtig schoeisel eener Parijsche grisette eene treurige figuur maken.

De maaltijden hebben zij even als wij. In 't midden van het vertrek wordt eene soort van tafel neêrgezet, die slechts acht duim hoog is en waarop men de borden van hout, pleet of zilver plaatst, al naar het vermogen der familie. De soep neemt het midden in en daarom zijn sorberts, porceleinen schaaltjes met verschillende vladen en geleijen en eindelijk lepels van palmhout gerangschikt. Men schikt met onder 't ligchaam gekruiste beenen om dezen disch aan; ieder ontplooit zijn serviet, leunt op een kussen, men wascht zich, en de maaltijd begint. Op de soep volgt een groote schotel met kleine stukjes vleesch en gevogelte van allerlei soort. Men moet die uit de saus met den lepel of met de vingers opvisschen. Den vreemdeling, die aan een fatsoenlijk vork gewend is, kost het moeite, zich naar de ceremonie te schikken, welke de hoogste beleefdheid jegens den gast is. De lepel haalt een dezer stukjes vleesch op, waarmeê de schotel gevuld is; vervolgens vat de Turk, wiens genoodigde men is, het sierlijk met de vingertoppen aan en reikt het den vreemde, die zulk eene aanbieding volstrekt niet afwijzen mag.

De geregten, welke nu volgen, drijven openlijk den spot met alle symmetrische en systematische wetten, welke de geleerden onzer Europesche gastronomie ooit hebben voorgeschreven. Men vindt gebak, groenten, visch, crêmes, confituren, alles zonder orde en zonder ander programma door elkaar gepoespast, dan de grilligheid van den kok. In het midden verheft zich een piramide van pilau en dient tot kroon en onmisbaar sieraad van het gansche festijn. Een kostelijk water, sorbet, en sinds eenige jaren de wijn, de revolutionaire hartsterking, die men op de maaltijden der belijders van Mahomed heeft durven invoeren, zijn de dranken. Vervolgens wordt de tafel afgenomen en brengt men geborduuder handdoeken, rozenwater en waschbekkens; de afwasschingen beginnen op nieuw en de maaltijd is afgeloopen. Ieder staat op, vleit zich op zijn kussen neer, rookt zijne pijp, kortom doet wat hem goeddunkt. De masalghi of verteller verschijnt, om den tijd te korten, die in een land als Turkije uiterst langzaam voortkruipt. De knapsten en vindingrijksten disschen histories op, waarbij men in slaap kan raken, maar die toch niet geheel onbelangrijk zijn; anderen kiezen fragmenten uit de Duizend-en-een nacht; enkelen zelfs wagen zich aan iets kluchtigs of potsierlijks. De beste en meest gevraagde stukken zijn van Sadi en Hafiz. Deze vertellers hebben in den regel eene welluidende, klankvolle stem, eene bevallige houding en eene zekere sierlijkheid in taal en uitdrukking.

Inzonderheid is bij hen de gevatheid te bewonderen, waarmeê zij doorgaans hunne verhalen met het oogenblik weten af te breken, dat de opmerkzaamheid der hoorders het sterkste spant. Is de intere sante catastrophe voor den held ophanden, dan staat de verteller, die eerst zat, weder op, maakt eene buiging en neemt als 't ware de vlugt. Men ijlt hem na, men haalt hem in, doch het is te laat, hij mag niet meer binnentreden, of is althans slechts over een gouden brug terug te halen. Men moet met hem onderhandelen, den prijs verhoogen, hem bidden, hem smeeken; vaak zelfs vervolgt een dienaar des huizes den verteller een half uur ver van de woning, die hij met zijne voordragt verlustigde, en brengt hem eerst met veel moeite terug.

Dat is zeker eene goede manier, om zijne toehoorders te boeijen en zijn geld te verdienen, doch zoo ver hebben onze scherpzinnige novellenschrijvers het nog niet gebragt. Tijdens deze onderhandeling blijven vader en moeder, zoons en dochters, met geloken oogen op hunne kussens uitgestrekt liggen, zwelgen in de herinnering aan de voorgedragen gebeurtenissen en zien vol verwachting de ontknooping te gemoet, die men nog eerst eventjes moet gaan koopen. Men zegge dan nu eens, dat de goede Turken geen smaak voor literatuur hebben! Op zulke letterkundige soirées stijgen rookwolken uit de schiboeks, en alle leden der familie dampen om strijd. Als de verhaler zijn relaas ten einde brengt, vervult een dikke wolk het gansche vertrek en de krachtigste Europeaan zou niet in staat zijn, 't er langer uit te houden.

wisselend dat wij elken dag met genoegen te gemoet zagen. Aan de diggings te Cabatal, werd Dr. BLAIR omringd van zieken, die hij steeds gratis advies gaf. Onze kleine voorraad medicijnen geraakte spoedig op, en het is zelfs mogelijk, dat, wanneer hij de laatste dosis quinine niet aan een lijder te Barrances had weggeven, zijn eigen alles dierbaarst leven, zoude hebben kunnen gered zijn.

Wij kunnen dit Rapport niet eindigen zonder te gewagen van de Indiaansche bevolking welke het land tusschen de rivieren Pomeroon en Amacuru, den Atlantischen Oceaan en de rivier Cuijuni bewonen. De Heer M'CLINTOCK eene goede autoriteit, die eenige jaren geleden eene census der Indiaansche bevolking deed, schat hun aantal op 2,500. Gedurende onze Expeditie hadden wij op onderscheidene tijdstippen, 30 tot 40 Indianen van vijf verschillende stammen bij ons. Wij vonden hen onveranderlijk, opregt en eerlijk; gedurende acht weken, dat zij bij ons waren, vermisten wij nooit het geringste artikel. Zij waren vlijtig en gewillig, zeer ligt tevreden over het voedsel en het doet ons veel genoegen onze onvoorwaardelijke tevredenheid over hun gedrag te vermelden. Er moet nogtans niet vergeten worden, dat zij onder het opzigt van den Heer M'CLINTOCK waren, die jaren lang Opzigter van Rivieren en Kreeken voor de Pomeroon en aangelegen districten was. Het onbepaalde vertrouwen door de Indiaansche bevolking in dezen Heer gesteld spreekt, wel voor beide partijen, en ongetwijfeld is dit gevoelen ontstaan, door eene veel jarige ondervinding, tijdens die Heer hun beschermer was.

Wij kunnen hier nog bijvoegen, dat in dien er een weg gemaakt wordt, zoo als hiervoren aangegeven is naar de savanne landen in den omtrek van de Curumu, er eene menigte werkvolk, bekwame boschwerkers, bij de Indiaansche stammen van de Waini en hare zijtakken verkregen worden, bijzonder voor dit soort werk geschikt.

(*Geteekend*) W. H. HOLMES.
W. H. CAMPBELL.
Georgetown, Demerara, Dec. 1857.

Ieder kent — ten minste bij naam — de revolvers, die in onzen tijd als uitmuntend wapen voor lijfsverdediging zooveel opgang maken. Eenige bijzonderheden aangaande de beroemde fabriek van den Amerikaanschen kolonel Colt, den uitvinder, of beter gezegd den verbeteraar van deze draai-pistolen, zullen niet onwelkom zijn.

Vóór acht jaren rigtte de kolonel Colt zijne patent-vuurwapenfabriek te Hartford, in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika op, met een kapitaal van 5000 dollars en weinig arbeiders. Tegenwoordig wordt de waarde aan gebouwen en machines op een millioen dollars geschat, waarbij ongeveer 500 arbeiders werk hebben. De gebouwen zijn de uitgebreidste van deze soort, en hebben den vorm eener H; zij zijn allen van Portlandschen steen opgetrokken. Het eene hoofdgebouw is 500 voet lang 60 breed en 4 verdiepingen hoog, het andere, evenwijdig daarmede, is 500 voet lang, 40 voet breed en van ééne verdieping; het dwarsgebouw, dat ze verbindt, is 300 voet lang en 60 voet breed. Het geheel is met een hoogen muur omgeven, aan welks hoeken zich wachthuizen bevinden. De beweegkracht wordt voortgebragt door eene ontzaggelijke stoommachine van 350 paardenkracht, met twee ketels, ieder van 30 voet lang. Het drijfrad is merkwaardig door zijne grootte (30 voet in middellijn) en zuivere afmetingen, daar aan den geheelen omtrek geen de minste afwijking van den volkomen cirkelvorm gevonden wordt. Tot den gang der machinerie is geen ander drijfwerktuig in gebruik, daar verder slechts lederen riemen aangewend worden, zoodat de geheele beweging weinig gedruisch veroorzaakt. Het maakt daarom een eigenaardigen indruk, wanneer men de ontzaggelijke werkplaats binnentreedt, die ééne enkele ruimte van 500 voet lang en 60 voet breedte vormt, en geheel met machines opgevuld is, alle in werking, waarbij niet minder dan 200 menschen bezig zijn, terwijl er toch betrekkelijk eene zeer groote stilte heerscht. De machine-zaal is eene andere zeer uitgebreide ruimte, 250 voet lang en 60 voet breed, waarin ongeveer 50 werklieden bezig zijn. Tegenwoordig wordt alle zorg gewijd aan de vervaardiging van een nieuw model van pistolen van uitmuntende hoedanigheid, die nu eerst in den handel beginnen te komen. Het is een zakpistool met 5 kamers, van een ineengedrongen en meer symetrischen vorm. De geheele constructie bestaat uit één stuk metaal. De vraag naar deze soort is reeds grooter dan met mogelijkheid gelijktijdig kan bevredigd worden. Een ander nieuw wapen, met welks vervaardiging men voor korten tijd is begonnen, is een getrokken geweer, naar het stelsel der revolvers, gemaakt, met eenige verbeteringen. Het geheele aantal der door Colt vervaardigde pistolen sedert de oprigting zijner fabriek, bedraagt: zakpistolen 125,869; gordelpistolen 52,117; holsterpistolen 16423; nieuw model 1577; te samen 195,986. Al de revolvers van de Amerikaansche marine zijn in deze fabriek vervaardigd.

INGEZONDEN.

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer FURET.)
Door W. E. H. WINKELS.

(Correspondentie.) De oude Heer FURET moet zich verontschuldigen tegen over zijne *geduldige* lezers niet alleen, maar ook *vooral* tegen over de vele inzenders van brieven, waarop hij, door de overstrooming van *Snippertjes* nog geen antwoord heeft kunnen geven. Om den spoed die eenige vereischen, beantwoordt hij dezelve kort hier onder. I. X*. „Over CONRAD en de *kanaalgraving van Suez*." — Of die beroemde *Ingenieur* verstand heeft van *waterweegkunde*? Of hij de verschillende drukkingen kent die onderscheidene aardlagen op elkander rustende, te weeg brengen? — Of men kanalen kan graven uitloopende in twee sterk door de ebbe en den vloed werkende zeeën, (de Roode Zee en de Atlantische Oceaan) zonder schutsluizen? en of die goede man wel niet veel te veel omslag maakt met dat kanaaltje, door sluisen te leggen, waterweringen-, brekingen- en afleidingen daar te stellen? — Op deze vragen Mijnheer X. moet ik u antwoorden: „dat ik volstrekt geen verstand heb van kanaalgravingen en waarschijnlijk wel *duizende* menschen met mij, doch daar *gij* iemand schijnt te zijn, die belang bij die zaak heeft, zoo dunkt mij moest gij uwe vragen doen aan kundige *oude* of *nieuwe* planters, die daarop welligt een afdoend antwoord zullen kunnen geven. Buitendien beste Heer! bemoei ik mij niet gaarne met dingen waar ik geen *verstand* van heb, en ik wenschte wel, dat *duizenden* die *dat* ook niet hebben, ook niet deden.

II. Aan R. C. L. — „Naar wij van deskundigen vernemen, is de uitbaggering, verbreeding en schoonmaking der *Sommelsdijkse kreek* eene groote verbetering, die, wordt dezelve jaarlijks goed onderhouden, aan de daaraan liggende grondjes, tuinen en erven veel nut zal geven, niet alleen door de vergemakkelijkte lozing en vervoer te water, maar vooral door dat er nu een goede afstrooming is uit de in de nabijheid der stad liggende zwampen, en wij nu met den ophanden zijnden regentijd welligt zonder *scapanders* den kom der stad zullen kunnen doorwandelen. — Dit werk geschiedde door strafwerkers Mijnheer R. C. L. en voorzeker ken ik geen betere strafinrigting dan *die* hen, welke de straf ondergaan tot nut hunner medeburgers met een matigen arbeid bezig houden. De zich daarmede belast hebbende *ambtenaar* verdient onzen opregten dank."

III. Aan een onpartijdige burger, zich noemende ARCHIMEDES. „Ik verzoek die Mijnheer ARCHIMEDES om opheldering zijner woorden die ik niet regt vat. Ik hoop toch niet dat het eene *satire* op *groote* mannen is? door te schrijven. — „Ja Mijnheer FURET! ik ken ze die schrandere bollen, „die" — zoo als eens HOOFD VAN DEN VONDEL zeide: „hier al toonen wat ze hier namaals zullen zijn!" — Mannen die alles kennen en met mijn naamgenoot ARCHIMEDES zoude zeggen: „geef mij een steunpunt buiten de wereld, en ik zal haar uit de as ligten." — Zie je Mijnheer FURET! ik was vroeger met PYTHAGORES op een kostschool, en wij zochten altijd naar *dat* stelsel door *ééneid* en *volmaakte* bewegings-cirkels de aarde en de menschheid gelukkig moest maken; nadat wij met behulp van ARISTOTELES in het stof hadden rondgezocht en er niets konden vinden, begrepen wij dat het ergens in den *geest* moest zitten, toen *zoeken* — *zoeken!* alle de werelddeelen door, maar wij vonden 't *niet*. Op zekeren dag kwamen wij te *Siyracuse* en daar zagen wij ARCHIMEDES gelijk een gek door de straten hollen onder het geschreeuw: „*ik heb het gevonden!*" — „*ik heb het gevonden!*" — en met een pakte hij een *Chinees* bij zijn staart. En wie was nu die Chinees? De uitvinder van het waterpas." — Mijnheer ARCHIMEDES, gij zijt zoo duister als uw schoolkameraad PYTHAGORES zelven. Helder ons dus uwe woorden s. v. p. op.

XXVI.
EENE BEKENTENIS.
(*Vervolg en slot van No.* 9.)

Wij hadden reeds het voorbeeld van innige gehechtheid der opgevoede kolonisten aan het gesticht. — Een hunner was een goed muzikant geworden en omdat hij zijne moeder lief had die te *Limoges* woonde, vertrok hij op zijn 21e. jaar daarhenen. — Hij leefde daar eenige maanden van zijn kunst en onderhield er zijne moeder van. — Zij stierf, en de herinnering aan *Saint-Ilan* werd bij hem zoo sterk dat hij terug keerde en verzocht als landbouwer op nieuw te worden opgenomen. Een ander was als opzigter op een aanzienlijke *landhoeve* geplaatst, doch zonder de minste reden a's die der streelende gedachte aan *Saint-Ilan* keerde hij er terug, en verzocht op nieuw geplaatst te worden. „Ik wensch hier te leven, te werken, te sterven," waren zijne woorden. Men stond hem het verzoek toe, en men gaf hem de post van ondermeester. — Geen der gestichten mogt het getal van 30 personen te boven gaan. Teregt begreep men, dat bij een groot getal menschen de vertrouwelijke gehechtheid *verflaauwd*, *verdeeld* wordt en nadeel aan de innige verknochtheid eener familie kring doet. — Het plan dat zoo goed bedacht, in werking gebragt en tot uitbreiding kwam, werd door de bevolking van *Bretagne* gesteund, en door medewerking op grootere schaal ingevoerd. Er kwam onder de landeigenaren en DU CLÉSIEUX een werkelijke wedstrijd om woeste gronden te ontginnen en dezelve tot Koloniën in te rigten.

Een onderlinge overeenkomst heeft deze zaak nog belangrijker gemaakt, de Koloniën zullen, ofschoon van elkander door werkzaamheden gescheiden, *ééne* gedachte van onderlinge hulp in tijd van nood uitmaken — en in de militaire lessen vormen de jongelingen reeds een volkomen leger afdeeling, allen smelten in *één* goed en hecht vereenigde broederschap zamen.

En nu ten slotte, wat wordt er vereischt om iedere afdeeling dezer schoone stichting daar te stellen en met kracht te doen voortwerken? Zie het zijn nu geen *cijfers* in de verbeelding der toekomst opgesomd, maar de uitkomsten der ondervinding — 7,565 *francs* 's jaarlijksche uitgaven voor iedere *hoeve* of Kolonie, worden gedeeltelijk gedekt door 6,750 *francs* inkomsten, zoo dat er slechts een te kort door 815 *francs* overschiet. Maar weldra zullen deze uitkomsten niet alleen door een volkomen *balans* van *onkosten* en *opbrengsten* evenwijdig zijn, maar, met gouden *letters* zullen wij aan Frankrijks regering kunnen bewijzen, dat gepaste liefdadigheid door den *arbeid* geplaatst, eene weldaad voor de menschheid is, die eene regtgevende onderneming daarstelt.

„Ziedaar" sprak ik. „Een voorbeeld van een goed hart." — „Maar wat meer zegt" — zeide mijn vader — „van een goede *kop*." „Ja" — viel doctor SLOP hem in — „als de hersenen niet goed zijn mijn beste heer SHANDY! dan kan men het beste *hart* wel inzouten in den winter onder zuurkool en aardappelen als hutspot opeten, en dan is het niet veel waard." — „Elk mensch *had* een goed hart" — zeide *oom* TOBIAS plegtig. „Maar de hoofden hebben alles in den war gebragt" — wat zegt gij van TRIM? „Met toestemming van de Dames" — antwoordde TRIM. — „Zoude ik bescheidelijk in het midden willen brengen, dat het alleen een *soort* hoofden zijn die zulks doen" — „zoo TRIM?" — vroeg mijn vader. — „Wel en ik geloof dat TRIM waarachtig de spijker op de kop zal slaan. Welke *hoofden*-soort is het dan?" — „Met permissie van het gezelschap" — vervolgde TRIM, terwijl hij deftig aansloeg en een donkere blik op BRIDGET wierp. — „Onder verbetering Mijnheer SHANDY! — Vrouwenhoofden!" — „*Wat!*" riep Mevrouw WADMAN. — „Wie?" vroeg mijne moeder. — „Dat 's verschrikkelijk!" — zeide BRIDGET. — „TRIM!" — sprak mijn *oom* TOBIAS bestraffend. — „O!" zongen de Dames in koor. Mijn vader, dr. SLOP en *ik* glimlachten, toen oom TOBIAS ons driën zag lagchen, en één oogenblik naar zijne lage schoenen gekeken had, glimlachte hij ook, tastte in zijn rok, haalde er een halve *souvereign* uit, gaf dezelve aan TRIM en zeide: „daar TRIM drink daarvoor eens op de gezondheid van onzen *Koning*, en..." — Mevrouw WADMAN sloeg een lange ernstige blik op hem — „en op de gezondheid van Mevrouw WADMAN, TRIM!"

„Maar" — viel ik hen in de rede — „wat zegt gij nu van het plan — en wat denkt Mevrouw WADMAN er over? — Zal zij het willen toepassen op haar voornemen met het te stichten huis..." — „Zie mijn beste Heer SHANDY" — begon zij — „plannen zijn *mooi*, maar, men moet er de middelen voor hebben, *plaats*, *gelegenheid* en *kennis*, dan nog, is *dat geene* wat voor *Frankrijk* geschikt, is mogelijk geheel ondoenlijk voor *Engeland*, en ik verbeeldde mij, dat *mijn* denkbeeld gemakkelijker is uit te voeren, ik wilde *een*" — En toen fluisterde zij mij een schrikkelijk naam in het oor, die ik even *fluisterend* weder aan mijnen *vader*, mijne *moeder* en Dr. SLOP mededeelde, en die wij, als of wij ingewijden van MITHRA waren nooit openbaren zullen. — „Ik wilde een .... stichten als een bewijs dat wij in dit dorpje niet in de beschaving ten achteren staan, vooral beste SHANDY! daar ik op mijne reizen in beschaafde landen vooral in de groote en hoofdsteden zulke belangrijke gestichten gezien heb. — „Maar dat zal nooit gebeuren" — riep *oom* TOBIAS driftig „Kom kom!" — riep mijn vader lagchende, terwijl hij opstond en de kamer uitstapte. — „Broer! als je vrouw het hebben wil, dan gebeurt het toch, laat liever mijne vrouw met de uwe er over spreken...."

En zoo gebeurde het ook, mijne goede moeder, zoo *zacht* en zoo *lijdzaam*, die zoo *overtuigend* iemand overreden kon, behaalde voor het stelsel van DU CLÉSIEUX de overwinning en eene *Kolonie* werd gesticht, *maar*, hoe eenstemmig onze familje ook dacht, en hoe goed wij met elkander ook leefden, zoo bestond er een groot gebrek bij ons, waar elk onzer goede denkbeelden op stond. *Ieder onzer had zijn stokpaardje* en wij wilden het niet loslaten, en of ik al alle dagen aanmerkte, dat plaatste men er geen geheel vreemden mensch op, die verstand van de zaak hadden, alles weder versmelten zoude, zoo was het vruchteloos en de schoone zaak verdeelde zich spoedig en loste op.

Was nu de *bedoeling* niet goed? Voorzeker! Was het *plan* niet goed? *Voorzeker!* Waren de *middelen* niet genoegzaam? *Overgenoegzaam!* Maar wat scheelden er dan aan? — „*Stokpaardjes* die het uiteen vallen." — Mijn vader zoo wijs en zoo goed, wilde de bewoners der hoeve alle dagen *drie* portien *oude* geschiedenis inpompen. — *Oom* TOBIAS liet ze in plaats van te laten ploegen, *verschansingen* maken en mijnen graven. — TRIM leerden ze te veel van de militairen *evolutien* en maakte een levens als een oordeel als een van de bewoners bij de les vergat de *pink op den naad van zijn broek te leggen*. — Dr. SLOP wanneer hij hun de pols kwam voelen disputeerden over Kerkvergaderingen van *Trente* en *Nisa* en vooral *over* de verschillende gevoelens omtrent de *erfsonde*. BRIDGET wilde *soepgroenten*, mijne *moeder snijboonen* en *Mevrouw* WADMAN *andijvie* geplant *hebben*, omdat elk van die genoemde groentens een bijzonder liefhebsters was. — Ik wilde hen op de wijze van DU CLÉSIEUX laten werken, maar wee mijner wanneer ik zulk een denkbeeld bij regenachtig weder deed, want dan riepen mijne *moeder* en *oom* TOBIAS om het hardst: „Zoon! neef!" geef de arme *stakkers*, toch *paraplujen* mede. — „Of" — sprak mijn oom. — „Laat TRIM ze liever wat binnenshuis van de slag bij *Naarden* vertellen..." ——*——*——*

Laatste Hoofdstuk de *Bekentenis*.

Het is nu misschien al vijftig jaren geleden dat deze handeling in onze familje plaats vond, alle onze buren waaronder veel landedellieden fluisterden onder elkander: „Wie had dat ooit van die familje SHANDY kunnen denken," en was er dan een die onbekend met de zaak, vroeg: „Wat dan?" — dan tikte de verhaler met zijn wijsvinger tegen zijn voorhoofd. — „Och ja! beste vriend, allemaal op één dag, met uitzondering van de Jonge heer, die had nog wel eens buijen dat het *iets* helderder bij hem was." — „'t Is waarachtig jammer!" — „Ja Mijnheer dat is het wel, en aardig is het ook dat *die* Mevrouw WADMAN (een Vrouwtje dat anders alles in de war smeet) een denkbeeld had als met een schaartje voor de familje SHANDY geknipt." — „Ei?" — „Ja Mijnheer! want in plaats van *dat* ding te stichten dat op zichzelven *zeer* schoon was maar in duigen moest vallen omdat elk er de baas wilde spelen en er misschien geen *jota* verstand van had, wilde zij naar het model van *l'Hotel Dieu* te *Parijs* en *Bedlam* te *Londen* een gesticht daarstellen." — „Och kom en waarom dan?" — „Zie je Mijnheer, in het dorpje waar die lieve familje woonden, waren er altijd van die *wijsneuzen* die zich overal mede bemoeijen en die elk plan *hoe ook gemeend*, niet alleen *critiseert*, maar trachtte tegen te werken, hadden zij dat niet gedaan maar de handen ineengeslagen en medegewerkt, of verstandig en bedaard de familje de geschikte punten van verbetering aangewezen, dan had het *ding* goed moeten gaan. „*Eendragt maakt Magt*" en ziet U, toen werd de familje vertoornd en gaf het in verkeerde handen, en het *kokte* en *draaide* en *stootte* en het schoone dat zoo goed had kunnen worden kwijnde, die menschen moesten nu in dat huis van Mevr. WADMAN!" — „Ik heb

respakt voor die Vrouw, Mijnheer, het is een verstandige Vrouw Mijnheer!" — „Ja zij was verstandig." — Z-o-o! Ook gek geworden? — „Neen Mijnheer zij is dood."

Zulke gesprekken hoorden wij dagelijks. — TRIM en *ik* en helaas wij beiden moesten elkander seggen: „TRIM ik geloof dat Mevr. WADMAN gelijk had" en dan zuchtte TRIM en antwoordde: „Ja Mijnheer ik geloof *Mevrouw* WADMAN had gelijk." — „Maar TRIM?" vroeg ik de goede brave korporaal op zekeren dag, dat wij weder vertrouwelijk zaten te spreken. „Wat doet een goed verstandig man die de kleine feilen in ziet welke hij beging? — „Hij" seide TRIM deftig. — „*Erkent* dezelve, *onderzocht* dezelven, *verbetert* dezelven, *roeit* er het onkruid uit, *zoekt* een betere grond, *plant* op nieuw, *zegt* tegen de een: „Jij tuinbaas deugd er niet voor, ingerukt marsch!" Snuffelt na bedaard *overleg*, *wikken*, *wegen* en aan alle kanten *beoordeelen*, naar de goede beginselen, en houdt dan met lijf en ziel vol, al zoude de onderste steen ook boven. — „Juist TRIM!" riep ik de goede kerel omarmende. — „Wij hebben het *ding* dat *zoo schoen*, zoo *heerlijk* en den mensch zoo *waardig* was, verkeert op het touw gezet, ziedaar mijne bekentenis." — „Zoo ook de *mijne* Mijnheer!" zuchte TRIM. — „Maar wat te doen TRIM?" — „Op nieuw beginnen, *onderzoeken*, *uitroeijen*, *verbeteren*, de grond *gereed* maken, dan *beginnen* en *volhouden*, en als dan een wijsneus, het hart heeft ons uit te lagchen, dan zenden wij *hem* onmiddelijk naar het liefdadige stelsel van Mevrouw WADMAN. En toen *begonnen* wij op nieuw, na er eerst met de buren en kennissen overgesproken te hebben — en wij maakten geen onderscheid wat hij was en hoe hij dacht, — na toen een menigte gedachten opgezameld te hebben, waar *veel* voddigs, toch altijd iets goeds in stak, lieten wij het door heldere koppen beoordeelen, roeiden het slechte bedorven beginsel er uit, en strooijen de goede zaadjes in den gereed gemaakte grond. Toen won het vertrouwen bij *ieder*, want *ieder* zag er iets van zichzelven in, en toen bloeide het, en gaf goede vruchten. Binnen kort kregen wij een brief in het Fransch van Mons. DU CLÉSIEUX die de Schoolmeester van ons dorp voor ons vertaalde, waarvan de laatste volzin was: „goed gedaan Jongens! opgepast en volgehouden. Verbetering is *goed*, is *verstandig*, immers men kan de fouten niet bedekken, want zij zijn de scheuren van een kleed waar de naakte huid door heen kijken."

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 28n. Februarij jl., de Eng. schoener *Excelsior*, kapt. Clonnel, van Demerarij

Den 1 dezer, de Eng. Brik *B. Cushing*, kapt. Somes, van Gloucester.

Den 3den, de Fransche schoener *La belle Poule*, kapt. M. Giaimo, van Cajenne.

Den 6den, de Nd. Am. bark *Glen*, kapt. L. Holmes, van Portland.

UITGEKLAARD.

Den 2den dezer, het schip *Equator*, kapt. H. Nieuwenhuijs, in ballast.

Den 3den, de Eng. Schoener *Forth*, kapt. J. Mercurius, lading: 300 bossen banannen en voor exportatie 5,000 pond ajuin.

Idem, de Eng. Schoener *Excelsior*, kapt. N. Clomnel, lading: 20 balen schoone katoen 6,295 pond.

Den 6den, de Eng. schoenerbrik *Attalanta*, kapt. W. Farrell, lading: 30 stukken □ Hout en voor Exportatie: 5 vaten Rocou. Allen naar Demerarij.

VERTROKKEN.

Den 6den, de Koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, naar Demerarij.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Johanna Christina*, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Sagitta*, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Janna Adrianna*, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Anna Lena*, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Rijnbrand*, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

NAAR CURAÇAO EN MARACAIBO.

Het schip *Josina Theodora*, kapt. Tjakkes, adres bij J. H. Zaal.

NAAR ST. THOMAS.

Het schip *Anna Maria Henriette*, kapt. G. Zwanenburg, adres bij J. Gisius.

AANGEKOMEN PASSAGIERS.

Met de Nd. Am. bark *Glen*: de Heer D. Baëza.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met de Koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*: Mevrouw M. J. M. Delwijn en twee kinderen, Weduwe R. Buchan geboren M. de Jongh en Mejufvrouw J. M. Polak geboren Lente.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

KAKAO. Den 26 Feb. jl., van Plant. *Caledonia*, p. m. 10,000 pond a 30 cent.

Idem, van Plant. *Concordia*, 26 balen a 30,25 cent.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Door- en ten huize van den Vendumeester A. Salomons.

Dingsdag, den 2n. Maart 1858.

Het Huis en Erf aan de *Saramacca Straat*, La. E No. 60, aankomede den boedel Antje van Van der Vreugd. — *f* 3,400. — *Opgehouden.*

BURGERLIJKE STAND.

Van den 28n. Febr. tot den 6n. Maart 1858, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 27n. Feb., Jansie Brouwer . . jaren.

Idem, Julius Emanuel Kuijf, 3 dagen.

Den 3n. Maart, Lodewijk Abraham Zout, 3 jaren.

Levenloos Geboren.

Den 4n. Maart, een kind van het vrouwelijk geslacht van Jacquelina Christina Goede.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Volgens de door den Heer Gouverneur van het Ministerie van Koloniën ontvangen berigten, wordt de spoedige aankomst alhier, van vijf honderd Chinesche Immigranten, per de fregatschepen *Minister Pahud* en *Twee Gezusters*, te gemoet gezien, en zal alzoo eerlang de gelegenheid voor belanghebbenden bestaan, om het grootste deel dezer vrije arbeiders te huren. Het belang van het welgelukken dezer eerste proeve behoeft geene uiteenzetting.

De kosten van den aanvoer dezer Immigranten kunnen nog niet met juistheid worden opgegeven. Zij worden echter, volgens de ontvangen inlichtingen, na aftrek van 13 dollars, welke de Immigranten in maandelijksche termijnen van 1 dollar moeten terug betalen, op ongeveer *f* 300.— per hoofd, geraamd.

Het bedrag dezer kosten komt ten laste van den huurder, doch wordt door het Gouvernement aan hen, die het wenschen, tegen voldoenden borgtogt, renteloos voorgeschoten, om terugbetaald te worden in vijf jaren, jaarlijks een vijfde gedeelte.

Volgens de contracten door den Nederlandschen Consul te *Canton*, met de Immigranten te *Macao* gesloten, is men aan de volgende bepalingen gehouden:

»Art. 2. De arbeider verbindt zich om »voor een termijn van hoogstens vijf jaren »in de Kolonie *Suriname* te arbeiden, »onder de dadelijke bevelen van het Neder»landsche Gouvernement in *Suriname*, of »van zoodanige personen, als het Gouver»nement hem daartoe tijdelijk zal aanwij»zen, belovende hij, voor zoo verre hij »daartoe in staat zal zijn, allen hem op»gedragen arbeid met spoed en zorgvul»digheid te zullen volbrengen.

»Art. 3. De vijf jaren, waarvoor hij »zich ten arbeid verbindt, beginnen op »den achtsten dag na zijne aankomst in »de haven van *Paramaribo*, en worden »vervolgens achtereenvolgend berekend, »met uitzondering en inhouding van den »tijd, dien hij onverhoopt als ziek of anders »tijdelijk onbekwaam, onder geneeskundige »behandeling zal moeten doorbrengen.

»Art. 4. De dagelijksche uren van »arbeid zullen door het Nederlandsche »Gouvernement van *Suriname* moeten wor»den bepaald, naar gelang van den aard »der werkzaamheden, en met in achtne»ming van de gezondheid der arbeiders.

»Art. 5. Hij onderwerpt zich aan de »wetten, verordeningen en strafbepalingen »in deze kolonie bestaande, voor zoo ver »die met dit Contract niet in strijd zijn, »en voor zoolang hij aldaar zal hebben te vertoeven.

»Art. 6. De huurder is daarentegen »jegens hem verbonden:

»I om hem, vrij van kosten, naar »*Paramaribo* te zenden, met de noodige »zorg voor onderhoud, verpleging enz. onder weg.

»II om hem gedurende de vijf jaren »bedoeld bij art. 3, maandelijks eene »geldswaarde van vier Spaansche matten »als gage te betalen, met inhouding van »den tijd, onverhoopt als onbekwaam »werkeloos doorgebragt, waarvoor zijne »gage in dezelfde evenredigheid zal wor»den verminderd.

»III om hem dagelijks van genoegzaam, »krachtig en gezond voedsel te voorzien, »en bij onverhoopte ziekte te doen ver»plegen.

»IV hem Jaarlijks tweemaal van een »nieuw stel kleederen te voorzien, be»staande uit een linnen of katoenen hemd »en broek."

Ingevolge artikel 4 hierboven, wordt tot maatstaf van den arbeid vastgesteld het tarief, vervat in de Publicatie dd. 6 | 17 Mei 1851 G. B. No. 4.

Ingevolge § III van art. 6 hierboven, wordt de hoeveelheid voedsel elken dag, bepaald, voor elk hoofd, als:

½ pond zoutvleesch
1 » rijst en
½ » maïsbrood, of wel in de plaats hiervan ¾ pond rijst meer;
alles oud Amsterd. gewigt.

De verstrekking van ½ pond brood zou verkieslijk zijn. De Chinees is gewoon aan een krachtig voedsel alvorens zich aan den arbeid te begeven, en dit zou hij, door het oponthoud tot het koken van de rijst, bij vroegtijdigen aanvang van den arbeid, niet hebben.

Acht men het algemeen verkieslijk, als voordeelig voor de immigranten zoowel als voor de huurders, dat de immigranten, bij het kostelooze genot van woning en geneeskundige verpleging, hunne belooning genieten *per taak*, en daarentegen zelven hunne voeding en kleeding bekostigen; welligt zal dit na eenigen tijd verkregen kunnen worden. Deze verandering echter *al dadelijk* te beproeven, wordt minder raadzaam geacht, vermits dit bij de immigranten wantrouwen zou kunnen verwekken.

Binnen vijf werkdagen na de aankomst van de immigranten ter reede van *Paramaribo*, moeten zij door hunne huurders worden overgenomen.

De verhuringen geschieden in afdeelingen van niet minder dan 25 hoofden.

De afdeeling geschiedt door den Inspecteur der Domeinen, van de nijverheid en den landbouw, naar de volgorde, waarop zij voorkomen op de nominative lijsten die bij hunne aankomst aan het Gouvernement zullen worden overgelegd.

De afdeelingen worden bij loting toegewezen aan hen, die zich tot huring aangemeld zullen hebben, en daartoe door het Gouvernement aangenomen zullen zijn; en voorts eene verklaring van den Heemraad of den Landdrost zullen hebben overgelegd, ten blijke dat zij genoegzame en behoorlijke woningen voor de immigranten in voorraad hebben, met aanduiding hoe die zamengesteld zijn, en die, indien zij van het voorschot gebruik willen maken, daarvoor voldoenden borgtogt aangeboden zullen hebben.

Van de eerstaankomenden zijn twee afdeelingen voor het Gouvernement bestemd.

En na mededeeling van het vorenstaande, worden zij, die tot huring van de verwacht wordende immigranten, onder de bovenvermelde voorwaarden, genegen zijn, namens Zijne Excellentie uitgenoodigd, om vóór of uiterlijk op den 15n. dezer maand, ter Gouvernements Secretarie, schriftelijke opgave te doen van het door hen verlangde aantal.

Bij Gouvernements resolutie, dd. 27 Februarij jl. No. 1, is:

Aan den Heer H. Schorrenberg, op zijn verzoek, verleend een *eervol* ontslag als Lid van het Militair Geregtshof voor de Nederlandsche West Indische Bezittingen, en als plaatsvervangend Lid van de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt, en zijn benoemd:

Tot Lid van dat Hof gedurende dit jaar, de gepensionneerde Kapitein J. Bronner en tot plaatsvervangend Lid van voornoemde Commissie de Med. Chir. et art. obstr. Doctor P. J. van Thienen.

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 5n. Maart 1858.

Van de slaven: *Pietje*, geboren in 1840, *Marietje*, geboren in 1838, *Leentje*, geboren in 1833, (wier moedersnaam onbekend zijn) en hare kinderen *Henriette*, geboren in 1849, *Henrij*, geboren in 1851, *Marius*, geboren in 1854 en *Juliaan*, geboren in 1856, toebehoorende aan J. T. Meijer.

Van de slavin *Frederika*, geboren in 1824, dochter van *Anna Maria Staphout*, toebehoorende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

Van de slavin *Constantia*, geboren in 1834, dochter van *Francina*, en haren zoon *John*, geboren in 1857, toebehoorende voor den vrijdom aan S. M. Walton.

BELASTING OP HET PERSONEEL.

De Administrateur van Financien brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat overeenkomstig art. 8 der Publicatie dd. 14 October 1850 (Gouvernements blad No. 15) de lijst der aangeslagenen in de Belasting op het Personeel ter inzage is liggende ten kantore van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, dagelijks (behalve des Zondags) van den 8 tot en met den 29 dezer maand, van des morgens 8 tot 11 ure.

Paramaribo, den 5 Maart 1858.

Transport.

Den 25sten Februarij 1858. G. H. L. Bakker aan C. A. Wois voor de minderjarige kinderen van Clasina Woiski, met namen Frederika, Frits en Adelle Woiski, van het Huis en Erf aan de *Princestraat*, N. W. La. E No. 277*b*, O. W. La. D No. 854*b*.

Den 1sten Maart. C. R. Pardo Wed. A. Nijs aan M. H. Castagne voor hare minderjarige kinderen Henriette Louisa Agatha en Charlotte Jacoba Cornelia, van het Erf met de daaropstaande Gebouwen aan de *Heerenstraat*, N. W. La. A No. 77, O. W. La. B No. 93.

Idem. A. Salomons Vendumeester, aan M. D. Samson voor zijne minderjarige kinderen, van het Huis en Erf aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, N. W. La. B No. 180, O. W. La. D No. 407.

Idem. Dezelve aan J. Lijon voor Plantaadje *Susanna'sdaal*, van het Voorland van de verlatene Plantaadje *Clevia* c. a. gelegen aan de rivier *Suriname* tusschen de Plantaadjen *Susanna'sdaal* en *Belwaarde*.

Paramaribo, den 1 Maart 1858.

Den 3den Maart 1858. C. R. Harper als moeder en exnatura Voogdes harer minderjarige kinderen met namen: A. Z. Harper, B. J. Harper en H. G. Harper aan J. C. Dodeweert, van het Huis en Erf op den hoek van de *Zwartenhovenbrug-* en *Weidestraat*, N. W. La. D No. 190, O. W. La. D No. 428.

Idem. A. Salomons Vendumeester aan A. Sawijer, van het Huis en Erf aan de *Gravenstraat*, N. W. La. A No. 42, O. W. La. B No. 6.

Idem. Dezelve aan W. J. Rietstap, van het Huis en Erf aan de *Watermolenstraat*, N. W. La. A No. 215 *a* en *b*, O. W. La. B No. 7.

Idem. Dezelve aan M. T. Hoogland, van de Plantaadje *de Herstelling*, gelegen aan de rivier *beneden Saramacca*, ter regterhand in het opvaren tusschen de Plant. *Margaretha'sgift* en den verlaten grond *Weltevreden*, bekend onder divisiemerk La. H No. 25.

Paramaribo, den 3 Maart 1858.

ADVERTENTIËN.

GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederduitsche Hervormde Gemeente*, WOENSDAG den 10 Maart e. k. des avonds *half zeven* ure.

Het Kanaal van Saramacca!!

De anonime schrijver, die den 27 Febr. ll. in het Gouv. Blad, over de werkzaamheden aan het geprojecteerde nieuw kanaal van Saramacca, zijn lofbazuin uitgetrompetterd hebben, verkeert zeker in den waan, dat *alle bewoners* in Suriname *ja broeders* zijn, en *amen* zeggen; zoo hier de zoogenaamde groote heeren kampers streken beginnen; het is zeker waar dat de Saramacca Kanaal voor deze Kolonie een heold polsader is; en groote verbeteringen vereischt, waarover sedert 1855 herhaalde reclames in de couranten bekend gemaakt zijn; en de tegenwoordige Landvoogd zich zelfs overtuigd heeft, dat deze reclames grondig waren; en daarom voor goed vond, om 5 opcenten op de loopende belastingen over de jaren 1857 en 1858, uit te schrijven. Deze 5 opcenten, hebben alleen in het veeloopen jaar 1857, ruim *f* 50.000 opgeleverd, dus voor twee jaren tijd komt omtrent een tonnetje bij elkander en voor een ton gouds, indien zij eerlijk en zuinig besteed en met verstand en overleg gewerkt worden, kan het oude kanaal van Saramacca behoorlijk verbeterd worden, en weder voor een halve eeuw dienstbaar zijn. Maar nu absolut moet men het oude kanaal verlaten en een nieuwe, daarvoor in plaats gedolven worden van 700 kettingen lang dus uren woude en 60 vt. breed 21 vt. diep, zal daarvoor een ton gouds *toereikend* zijn? En de arbeiders die daarbij geëmploijeerd zijn, wordt met een hooge borst bekend gemaakt, dat er daar 250 vrije lieden aan den schop werken, die 80 centen per dag en vrije kost verdienen, het heeft een schijn in de Adv. van den 27 Febr. als of deze 250 werklieden vroeger nutteloose schepselen in de Maatschappij waren, en alleen door dezen arbeid tot nuttige leden gevormd worden. Juist deze arbeid maakt de 250 vrije lieden, tot last in de Kolonie, daar zij hun onderhoud vroeger door anderen arbeid verdienden, waarvoor zij *f* 1,25 tot *f* 1,50 per dag met kost kregen, maar behoorlijk bij hunne werkbazen, of waar zij vroeger werkten onder disciplines stonden, en genoodzaakt waren, voor hun dagloon wat zij kregen behoorlijk hun taak af te maken, thans krijgen zij van het Gouvernement wel minder loon als vroeger als bij hunne oude bazen, maar zij werken nu daarvoor wat zij verkiezen. wel is waar staat in de courant dat zij eene taak van 300 vt. moeten delven indien het niet voltooid wordt krijgen zij korting in hun loon, maar de landtax zijn 600 vt. waarvoor zoo wel in Demerarij de vrije lieden als ook hier in de Kolonie de Portugezen die hier in de Kolonie kwamen 80 centen betaald krijgen, zonder kost, en de slaven op pl. nog dagelijks moeten afwerken; anders moesten de werkzaamheden aan het Kanaal veel meer tax gevorderd zijn indien er een behoorlijk landtax geregd wordt, en ik betwijfel of dan het Gouvernement voor 80 centen per dag werklieden zou krijgen.

(3150) C. A. WOIS.

SEQUESTERS

der Plant. *Livorno* ½ aandeel aank. Erven L. E. H. FORBERGEN, bieden bij inschrijving tegen KONTANTE BETALING te koop aan:

P. m. 9 vaten SUIKER.

Zullende de inschrijvings-billetten ter Griffie van het Geregtshof worden aangenomen tot MAANDAG den 8n. dezer des morgens ten 9 ure.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de SUIKER voor rekening en risico van den kooper binnen *acht* dagen van Plantage moeten worden afgehaald.

Paramaribo, den 6 Maart 1858.

(3154)

Tegen gereed geld

worden bij inschrijving van Plantage *Rozenburg* te koop aangeboden:

27 vaten SUIKER,
en 19 dito dito.

Zullende de inschrijvings-billetten worden aangenomen en geopend ten kantore van den ondergeteekende tot DINGSDAG den 9 dezer des voormiddags ten 10 ure; het hoogste bod goedgekeurd wordende zal de SUIKER binnen 8 dagen van Plant *Goudmijn* voor rekening en risico van den kooper worden afgehaald.

Paramaribo, den 6 Maart 1858.

(3153) I. FROUIN qq.

De vroeger geannonceerde verkoop van het HUIS en ERF in de *Groote Dwarsstraat*, Wijk La. E No. 181 met het daaraan grenzend ERF La. E No. 177 aan de *Drambranders gracht*, behoorende aan den boedel J. J. DE GENTILLEZ, zal plaats vinden op DONDERDAG den 18den Maart e. k., des namiddags 4 ure, door en ten huize van den Vendumeester J. F. FAVEREIJ, alwaar te gelijker tijd zullen worden verkocht:

De aan dien boedel toebehoorende Slaaf *Louis* en een *groot* TENTVAARTUIG, staande op het voormeld Erf en behoorende aan de Firma J. J. DE GENTILLEZ.

Voorts: De aan den boedel A. G. REHME toebehoorende ROERENDE GOEDEREN, waaronder *Zilver- en Koperwerk;* zijnde het HUIS van, *HEDEN* af, en het overige één dag vóór- en op den verkoopdag ter bezigtiging. (3152)

Paramaribo, den 4 Maart 1858.

(3151) De ondergeteekende voornemens zijnde eene reis naar Europa te doen, verzoekt allen die hem verschuldigd zijn, betaling te presteren, zullende bij de voorradige WINKELGOEDEREN in het Huis aan de *Keizerstraat* gedeeltelijk bewoond door den Heer A. H. LOTH, op Woensdag den 24n. dezer.

En over zes weken dag en datum nader te bepalen: Het *HUIS* zelve op *voordeelige voorwaarden* door den Vendumeester A. SALOMONS publiekelijk doen verkoopen, hetwelk inmiddels UIT DE HAND TE KOOP IS.

Paramaribo, den 6 Maart 1858.

C. S. P. DERICKS.

Rivier-Stoomvaart Dienst.

Per de Stoomboot *ELIZA*, kan men in het vervolg BRIEVEN en GOEDEREN verzenden naar de verschillende Plantaadjes die zij op hare reizen aandoet, tegen betaling van de Passage-gelden voor de tweede klasse bepaald, mits deze Goederen de 60 ℔ niet te boven gaan, voor meerdere gewigt vervoege men zich ten kantore van de ondergeteekenden, alwaar nadere informatie te bekomen is.

Paramaribo, den 6 Maart 1858.

H. LYON & Co.

Vermist:

Op den 5 dezer omstreeks 12 uur 's middags, van den *Waterkant* gaande door de *Watermolenstraat*: Een gouden antiek bewerkten armband.

Die dezelve ter dezer Drukkerij bezorgt zal *genereus* beloond worden

(3149)

(3148) A. SALOMONS Vendumeester zal op DINGSDAG e. k. verkoopen:

Provisien Stukgoederen,
1 kist *Kramerijen*, enz

Wordt te KOOP gevraagd:
Riet-Toppen.

Adres ten kantore van

(3147) E. F. L. MOLLINGER.

J. von Königslöw & d'Artenay in liq.

bieden tegen GEREED GELD te koop aan:

P. m. 550 st. *Veldaxen,*
" " 475 " *Houweelen,*
" " 500 " *Schoppen.*

Offereren ter overname tegen *factura prijs:*

1 baal Saxony Flanel inh.
5 st. à 46 yrds FLANEL 1e. qualiteit.
5 " " " " 2e. "

Een continueeren de rest van diverse ***Goederen à tout prix*,** te verkoopen. 3146

W. J. RIETSTAP

heeft per de Fransche schoener *la Belle Poule* van *Caijenne* ontvangen:

Onversneden Roode Wijn in oxhoofden, extra Absinth, *Vermouth*, Cognac, Muscat Frontignac, Sardines, Petits Pois, etc.

[3145]

J. VAN GELDER

biedt tegen zeer *billijke prijzen* te koop aan:

Zwart, Wit en Gekleurd Zijden *Mantilles*, dito *Barèges*, Afgepaste Neteldocksche KLEEDJES Zwart Moiré Antique, NETELDOEK, CALICOT, Barège OMSLAGDOEKEN. Afgepaste Zijden BOEZELAARS, Op- en Onopgemaakte Dames, Meisjes en Kinder HOEDEN, Dames, Heeren, Meisjes en Jongens Glacé, Castor en Zijden HANDSCHOENEN en MITAINES, **KAPSELS, BLOEMEN, LINTEN, BLONDES, KANTEN, FRANJES, Agrementen en Knoopen,** ***Parasols, Parapluie's,*** WANDELSTOKKEN, Lakensche BROEKEN en Vesten Stoffen, ALPACCAS, ORLEANS, Gekleurd en Wit MERINOS voor kinder Hesjes, HEMDEN dito BOORDJES, Zijden DASSEN, FLAMBARDS, Dames, Heeren, Meisjes, Jongens en Kinder LAARSJES en SCHOENEN, dito Gom Elastique SCHOENEN, ***Bijouterien, Parfumerien*, etc, etc. etc.**

(3501)

Aangebragt per de Engelsche schoener *Excelsior*:

***Extra* O. I. witte en bruine RIJST, *s. f.* Blom, Beschuit, dito prime *Spek*,** ¼ vaten Fam. MARKET BEEF, kistjes ***Marine ZEEP*, tegen *billijken prijs*, *mits à CONTANT*,**

Te bekomen bij
G. P. Emanuels,

Paramaribo, den 2 Maart 1858.

[3155]

Te Huur:

De zeer ruime ZAAL, laatst geoccupeerd geweest door het Leesmuseum van het Letterlievend Genootschap: OEFENING KWEEKT KENNIS. — Te bevragen bij

GEZn. FERNANDES.

( )

[ ] Tegen *billijke prijzen à CONTANT* te bekomen bij

A. HEWITT:

Een partijtje *Kalksteen* en *Fire Bricks*, bij 't geheel of bij gedeelten.

Wordt te Koop gevraagd:
Blokken *CEDERHOUT*.

Alsmede
GROENHART en andere soorten Vierkant HOUT, tegen *Kontante Betaling.*

G. H. L. BAKKER.

Aangebragt

per het schip *Equator* van *Demerarij*:

O. I. RIJST,

Versche *Witte Beschuit*, Mess en Ramp *SPEK*, Super Fine *BLOM*.

Verkrijgbaar bij
GEBRS. VAN PRAAG.

( )

Op nieuw ontvangen en verkrijgbaar bij
G. GISIUS:

de welbekende en opregte Eau de Cologne.

( )

Versche *O. I. RIJST*, BAKKELJAAUW, HARING, MAKREEL, S. F. BLOM in heele en halve vaten, ZALM en MAKREEL in tobbetjes, ***Reuzel*, Vleesch en Spek** in heele en halve vaten, Raap-, Lijn en PATENT OLIE, Wp. en Pp. PLANKEN, ANKERS, PLATLOOD, Suffolk DRIL, etc.

Verkrijgbaar bij
( ) **N. BOX & Co.**

De Pillen van Holloway.

zijn een uitmuntend middel in gevallen van galziekte.

G... L..., te Demerarij, was behebt met een galachtig gestel, neusbloeden en bedorven maag, hetwelk zijne spijsvertering zeer hinderlijk was, en hem dikwijls weken lang het bed deed houden. Hij bezigde een aanzienlijk aantal verschillende geneesmiddelen waardoor zijn toestand zelfs nog verslimmerde. Zijn broeder beval hem vervolgens de pillen van HOLLOWAY aan; hij nam dezelven en na zes weken tijds was hij, volgens zijne eigene woorden zoo volmaakt hersteld, dat hij nooit meer zonder dit geneesmiddel bij voorkomende gelegenheid wil zijn.

Deze *PILLEN* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1, *f* 3 en *f* 5. [ ]

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.